

ere jo saa eens, at de godt kunne træde istedet for hinanden, og nu er det bekjendt, at man har et saadant Arbejde for i Norge; den høitærede Minister sagde, at man havde paa tænkt at besørge en Oversættelse i Norge; men jeg veed, at Arbejdet er i gang deroppe, idet der er en Commission, eller flere Mænd, som ere ifærd med at besørge denne Oversættelse. Naar nu Mindretallet er gaaet ind paa hertil at bevilge 2,000 Rbd., nemlig 1,350 Rbd. under Indenrigsministeriet, medens en Tredeleed, 675 Rbd., er foreslaaet bevilget paa dette Sted, saa veed jeg ikke, hvortil man vil bruge disse 2,000 Rbd.; jeg har nemlig ikke forstaaet den høitærede Minister. Er det Meningen at give et saadant Bidrag for at hjælpe til Oversættelsen paa Norsk, eller er det Meningen, at man selvstændigt vil have Vogen overfat, eller er det endelig Meningen, at man vil afsjåbe den norske Regjering et Antal Exemplarer? Hvorledes dette forholder sig, er mig ikke klart; men dette Spørgsmaal maa jeg ønske besvaret, thi deraf vil min Stilling til denne Sag være afhængig. Hvis jeg ikke kan see den ganste tydeligt, vil jeg ikke være istand til at give min Stemme til den Bevilling, der her er begjært, og jeg antager ogsaa, at Thinget heller ikke kan see Sagen anderledes. — Forslaget under Nr. 18 skal jeg tillade mig at anbefale det ærede Thing til Vedtagelse. Det er ikke de 50,000 Rbd., der staae under Nr. 17 — thi Bevillingen af dem anseer jeg for at være udenfor al Tvivl, idet det er en Sum, som allerede er tilstaaet for indværende Finantsaar og blot gaaer over paa det næste —, men det er derimod den Bevilling af 50,000 Rbd. til riflet Skibs, som er forlangt af den høitærede Marineminister og tiltraadt af Udvalgets Fleertal, som jeg skal tillade mig at sige nogle anbefalende Ord om. For det Første vil det erindres, at der igaar blev udvoteret en Sum af 61,000 Rbd., der var opført til Completeringen af Materialbeholdningen, eller eventualiter til Anskaffelse af riflede Kanoner; det var en Sum, som kom igjen fra et tidligere Finantsaar, saaledes som det ogsaa før blev ophyst, men som ikke var bleven forbrugt, og som Ministeriet nu troede at kunne faae gjenbevilget. Det blev imidlertid igaar fremhævet

af den ærede Ordfører, at det var mod vort Princip at bevilge Penge til Noget, uden bestemt at vide, til hvilke Gjenstande det var, om det var til Beholdningernes Vedligeholdelse eller Forbedring eller til Anskaffelse af riflede Kanoner, og dette er et Princip, som jeg naturligviis fuldstændig kan tiltræde. Thinget bevilger ikke en vis Sum til at anstafte en eller anden Ting for, der maa først af Regjeringen siges: Vi behøve den og den Ting, og dertil vil medgaae saa og saa mange Penge. Altsaa, i den Form, hvorunder den omhandlede Begjæring igaar forelaa, fandt jeg det rigtigt, at Summen blev udvoteret, og jeg stemte ogsaa derfor; men her er begjært en Sum til en bestemt Anskaffelse, nemlig til riflede Kanoner. Naar jeg kaster Blik ned ad den samme Side i Vædringsforslagslisten, træffer jeg paa en Sum af c. 1,200,000 Rbd. til Haandsthydevaaben for Armeen, der er voteret tidligere her i Thinget, og som Thinget med megen Beredvillighed gif ind paa, og hvorfor? Netop fordi vi ikke vilde stræbe efter at samle store Kræfter eller store Masker, ville vi, at de Kræfter, som vi samle til vort Forsvarsvæsen, skulle være udrustede paa den bedste Maade, hvorpaa vi formaae at udruste dem. Hvor mange Skibe vi skulle have, om de skulle være store eller smaa, er Noget, som kan være Gjenstand for Forhandlinger mellem Regjeringen og Rigsdagen, og Noget, hvortil der kan vateres Penge af Rigsdagen; men vi have Alle en Følelse af, at de Skibe, som vi anstafte, skulle være udstyrede saa godt, som vi formaae, og dersom de ikke udstyres, som man kan forsvare det, vil ikke Rigsdagen komme til at bære Ansvar for det, men det vil falde over paa Regjeringen. Naar der er Tale om, at Skibene ikke ere hurtige nok, eller at de Kanoner, de ere bevæbnede med, ikke ere stærke nok, saa maa Vedreibelsen derfor falde paa Regjeringen, naar den ikke har søgt paa Rigsdagen at skaffe sig Midler til at faae dette Vaaben udstyret paa den hensigtsmæssigste Maade. Nu siger den ærede Ordfører: De 50,000 Rbd. ere nærmest betænkte til en Armering af Pantserflibet „Danmark“; vi have imidlertid bestræbt os for at afhænde dette Skib, det er ikke lykkes, og vi ville frem-